Báb

Výňatky z perského Bayánu

Báb

Výňatky z perského Bayánu

Z anglického autorizovaného překladu

Excerpts from the Persian Bayán

publikovaného
Světovým domem spravedlnosti na
https://www.bahai.org/library
/authoritative-texts/the-bab
/selections-writings-bab/4#676769447

do češtiny přeložila Simona Sherwood

Translation © Simona Sherwood, 2019

Překlad, který máte před sebou, vznikl jako osobní iniciativa, jako výraz mé lásky k Bábovým spisům, během pouti na svatá místa Bahá'í víry v červenci 2019, kdy jsem, sedíc ve stínu palmy na terase pod Bábovou svatyní či nedaleko ní v budově pro poutníky, cítila příliv nevysvětlitelné energie i inspirace. To, co bych obvykle překládala měsíce, bylo hotovo během pár dní.

V tomto důležitém roce, kdy si připomínáme dvousté výročí narození Bába, Přislíbeného všech předchozích náboženství*, mám za to, že je obzvláště důležité, aby se i čeští čtenáři mohli seznámit alespoň s částí Bábova stěžejního díla, perského Bayánu. Do angličtiny byly z něho přeloženy pouze úryvky, které vám všechny nyní nabízím v českém jazyce.

Tento překlad věnuji s pokorou a láskou jako dárek Národní duchovní radě Bahá'í České republiky a českému Bahá'í společenství k tomuto velkému výročí.

Alláh'u'Abhá!

Simona Sherwood
V Zelenči v roce 2019

*„*Já jsem, Já jsem, Já jsem Přislíbený!*
Já jsem Ten, jméno Jehož jste po tisíc let vzývali, při zmínce Jehož jste vstávali, příchodu Jehož svědky toužili jste býti a pro hodinu Zjevení Jehož k Bohu jste se modlili, aby ji urychlil. Vpravdě, pravím, přikazuje se národům Východu i Západu Mé slovo poslouchati a věrnost osobě Mé přísahati."

- Báb (citovaný Shoghi Effendim v *God Passes By*)

Výňatky z perského Bayánu

JEST lepší jednu duši vésti nežli vlastniti vše, což na zemi jest, neboť dokud jest tato vedená duše ve stínu Stromu jednoty božské, tak se jí i tomu, kdož ji vede, něžné milosti Boží dostávati bude, kdežto vlastnictví věcí pozemských v době smrti pomine. Stezka k vedení jest stezkou lásky a soucitu, nikoli síly a nátlaku. Takto Bůh v minulosti postupoval a takto i v budoucnosti postupovati bude! On toho, kohož se Mu zlíbí, do stínu milosti Své vstoupiti přiměje. On jest vpravdě Ochráncem nejvyšším, Nadevše štědrým.

Pro žádnou duši ráje úžasnějšího není nežli Projevu Božímu ve Dni Jeho vystavena býti, verše Jeho slyšeti a jim uvěřiti, přítomnosti Jeho, kterážto ničím jiným než přítomností Boha není, dosáhnouti, po moři království nebeského libosti Jeho se plaviti a ovoce vybraného z ráje Jednosti Jeho božské pojísti. *II, 16.*[1]

BOHA uctívej tak, by pokud uctívání tvé tě k ohni zavede, to nikterak zbožňování tvé nezměnilo, a podobně i pokud odměnou tvou ráj bude. Takovéto a pouze takovéto by mělo uctívání býti, jež jednomu Pravému Bohu přísluší. Pokud bys Ho ze strachu uctíval, bylo by to na posvěceném Dvoře přítomnosti Jeho nevhodné a za skutek, jenž Jednosti bytí Jeho jsi zasvětil, pokládáno by to býti nemohlo. Anebo pokud by zrak tvůj na ráji spočíval a tys Jej uctíval a přitom se nadějí podobnou kojil, učinil bys ze stvoření Božího společníka Jeho, nehledíc na skutečnost, že po ráji lidé touží.

Oheň i ráj se před Bohem sklánějí a koří. Což jest podstaty Jeho hodno, jest uctívati Ho pro Něj Samého, beze strachu z ohně či bez naděje na ráj.

Ačkoliv, když uctívání pravé vykonáno jest, věřící před ohněm zachráněn jest a do ráje zalíbení Božího vstoupí, leč motivem skutku jeho by toto býti nemělo. Přízeň a milost Boží nicméně v souladu s nezbytnostmi moudrosti Jeho nevyzpytatelné proudí.

Nejpřijatelnější modlitbou jest modlitba pronesená s nejvyšší duchovností a zářivou radostí; její prodlužování Bohu milé nikdy nebylo a není. Čím více odpoutaná a čistší modlitba, tím přijatelnější v přítomnosti Boží jest. *VII, 19.*

DEN vzkříšení jest dnem, kdy jako v jakýžkoliv jiný den slunce vychází a zapadá. Jak často Den vzkříšení již rozbřeskl se, a lidé v zemi, kde k události této došlo, se o tom ani nedozvěděli. Kdyby se bývali dozvěděli, nebyli by bývali uvěřili, a tak o tom zpraveni nebyli!

Když Apoštol Boží [Muḥammad] objevil se, nevěřícím neoznámil, že ke Vzkříšení již došlo, neb oni tuto zprávu unésti nemohli. Onen Den vskutku Dnem nekonečně mocným jest, neb v něm Strom božský od věčnosti až po věčnost provolává: „Vpravdě, Já Bůh jsem. Jiného Boha krom Mne není.“ Leč ti, již závojem zahaleni jsou, věří, že On jim podoben jest, a třebas jen věřícím Ho nazývati odmítají, ač takový titul v říši Království Jeho nebeského tomu nejbezvýznamnějšímu stoupenci Zřízení Jeho předchozího navěky udělen jest. Tudíž kdyby Ho lidé ve dnech Apoštola Božího alespoň za věřícího doby své považovali, jak by Mu po sedm let, kdy v horách byl, v přístupu do Domu Jeho svatého [Kaʿbah] bývali brániti mohli? Obdobně v tomto Zřízení Bodu Bayánu, kdyby Mu lidé jméno věřící přiznati neodmítli, jak by Ho na hoře této uvězniti mohli, aniž by si uvědomili, že kvintesence víry za existenci svou jedinému slovu Jeho vděčí? Srdce jejich o moc pravého zření připravena jsou, a tudíž

[1] Bayán je rozdělen do váḥidů a kapitol, na což odkazují tato čísla.

viděti nemohou, kdežto ti, kdož zrakem ducha obdařeni jsou, vůkol Světla pravdy jako můry krouží, dokud je světlo toto nepohltí. Toť důvod, proč se o Dni vzkříšení tvrdí, že dnem největším ze dní veškerých jest, a přec to den jako jakýžkoliv jiný jest. *VIII, 9*.

DLE mínění věřících v Jednotu božskou ráje vznešenějšího není než poslušnost přikázáním Božím a v očích těch, kdož Boha a znamení Jeho znají, ohně zuřivějšího není než porušení zákonů Jeho a utlačování jiné duše, i kdyby jen do míry semínka hořčičného. V Den vzkříšení Bůh vpravdě lidi všechny souditi bude a my všichni vskutku o přízeň Jeho prosíme. *V, 19*.

BŮH miluje ty, kdož čistí jsou. Nic v Bayánu ni v očích Boha milováno více není nežli čistota a čistotnost bez poskvrny...

Bůh si ve Zřízení Bayánu žádnou duši, jíž by radost a rozzářenost odepřeny byly, viděti nepřeje. On vpravdě přeje si, by všichni za všech okolností takovou čistotou, vnitřní i vnější, ozdobeni byli, by příčinou ošklivosti žádné ni pro sebe, natož pak pro ostatní nebyli. *V, 14*.

OBDOBNĚ projev Bodu Bayánu zvaž. Jsou lidé, již se každou noc až do jitra uctíváním Boha zabývají, a přec ni v době současné, kdy Denice pravdy k zenitu na nebesích Zjevení svého se blíží, z koberečků modlitebních svých ještě nepovstali. Kdyby kterýžkoliv z nich úžasné verše Boží uslyšel, jak přednášeny mu jsou, zvolal by: „Proč mě zadržuješ, bych se nemohl modliti?“ Ó ty, jenž zahalen závoji jsi! I když o Bohu zmiňuješ se, jak to, že dopustíš, že od Něj, Kterýžto světlo uctívání v srdci tvém roznítil, odloučen jsi? Kdyby On dříve příkaz: „Vpravdě, o Bohu zmiňuj se,“[2] nevydal, což by tě pobídlo, bys Bohu zbožnost projevil, a ke komu bys v modlitbě obracel se?

Jistojistě věz, že kdykoli zmínku o Tom, Kohož Bůh projeví, učiníš, teprve tehdy zmínku o Bohu činíš. Podobně, budeš-li veršům Bayánu naslouchati a pravdu jeho uznáš-li, teprve tehdy ti zjevené verše Boží ku prospěchu budou. Jaký užitek z tohoto jinak získati můžeš? Neb kdyby ses od počátku života do konce dní svých k zemi v uctívání klaněl a dny své připomínkou Boha trávil, leč ve Zmocněnce Zjevení Jeho pro věk tento neuvěřil, domníváš se, že činy tvé ti prospěch nějaký přinesou? Naproti tomu, pokud v Něj uvěříš a Jeho rozpoznáš s porozuměním pravým a On pronese: „Život tvůj strávený v uctívání Mém přijal jsem,“ pak nesporně Ho co nejvroucněji uctíváš. Záměr tvůj při vykonávání skutků tvých jest, by je Bůh milostivě přijal; a přijetí božského nijak jinak dosáhnouti nelze nežli přijetím Toho, Kdož Zmocněncem Zjevení Jeho jest. Kupříkladu pokud Apoštol Boží – nechť na Něm požehnání Boží spočívají – některý skutek přijal, ve skutečnosti jej přijal Bůh; jinak přáním sobeckým osoby, jež jej vykonala, zůstal a přítomnosti Boha nedosáhl. Podobně jakýžkoliv čin, jenž Bodem Bayánu přijat jest, Bohem přijat jest, poněvadž svět pomíjivý žádný jiný přístup do přítomnosti Dávného z dní nemá. Cožkoliv, což dolů sesláno jest, skrze Zmocněnce Zjevení Jeho přichází, a cožkoliv, což vzhůru stoupá, ke Zmocněnci Zjevení Jeho vystupuje. *VIII, 19*.

ŽÁDNÝCH pochyb není, že Všemocný Jemu [Bábovi] verše tyto seslal, zrovna tak jako Apoštolu Božímu. Věru, mezi lidmi již nejméně sto tisíc veršů podobných těmto rozšířeno bylo, a to ani nezahrnuje epištoly Jeho, modlitby Jeho či učená a filosofická pojednání Jeho. On během údobí pěti hodin nejméně tisíc veršů zjevuje. On verše pronáší rychlostí odpovídající schopnosti písaře Jeho je

[2] Korán 8:47; 33:41; 62:10

zapisovati. Tudíž bychom uvážiti mohli, že kdyby Mu od počátku Zjevení tohoto až do dne dnešního překážky žádné kladeny nebyly, jak rozsáhlé by svazky písem z pera Jeho šířených bývaly byly.

Tvrdíte-li, že verše tyto samy o sobě za důkaz považovány býti nemohou, stránky Qur'ánu prohlédněte si. Pokud Bůh jakýžkoliv jiný očividný důkaz nežli verše v Něm zjevené předložil, by platnost proroctví Apoštola Svého– nechť na Něm požehnání Boží spočívají – dokázal, tak možná o Něm pochybovati můžete...

Ohledně dostatečnosti Knihy jako důkazu Bůh zjevil: „Cožpak jim nestačí, že jsme ti seslali Písmo, jež je jim sdělováno? A v tom věru je milosrdenství i připomenutí lidem věřícím."[3] Když Bůh dosvědčil, že Kniha svědectvím dostatečným jest, jak v textu potvrzeno, jak někdo pravdu tuto zpochybňovati může, řka, že Kniha sama důkazem nezvratným není? … *II, 1*.

PONĚVADŽ onen Den dnem velkým jest, ztotožniti se s věřícími by pro tebe trýznivě úmorné bylo. Neb věřící onoho Dne obyvateli Ráje jsou, zatímco nevěřící obyvateli ohně. A jistojistě věz, že Rájem se rozpoznání Toho, Kohož Bůh projeví, a podrobení se Jemu míní a ohněm společnost takových duší, jež se Mu nepodřídí ni zalíbení Jeho nepodrobí. Onoho Dne by ses za obyvatele Ráje a za věřícího Jeho pravého pokládal, zatímco ve skutečnosti by ses závoji zahaliti nechal a příbytkem tvým by oheň nejdolejší byl, ačkoli ty sám by sis toho vědom nebyl.

Projev Jeho s projevem Bodu Qur'ánu porovnej. Jak obrovský počet Písmen Evangelia, již Ho nedočkavě očekávali, a přec po dobu pěti let od prohlášení Jeho se nikdo obyvatelem Ráje nestal, vyjma Velitele věřících [Imáma 'Alího] a těch, již v Něj potají uvěřili. Všichni ostatní za obyvatele ohně považováni byli, ačkoliv oni sami si myslili, že v Ráji pobývají.

Obdobně na Zjevení toto popatři. Esence lidí prostřednictvím plánů božsky zplozených do pohybu uvedeny byly a do dne dnešního tři sta třináct stoupenců vybráno bylo. V zemi Sád [Isfahán], která se na pohled první městem velkým zdá, ve všech koutech seminářů kněžských velký počet lidí jest, již za duchovní a teology považováni jsou, a přec, když čas nastal a esence nejvnitřnější najevo vyšly, pouze zdejší prosévač mouky se hávem následovnictví oděl. Toť tajemství toho, což příbuzenstvo Proroka Muḥammada - nechť na něm mír Boží spočívá - ohledně Zjevení tohoto proneslo, řkouc, že ponížení povzneseni budou a vysoce postavení poníženi.

Podobné jest Zjevení Toho, Kohož Bůh projeví. Mezi těmi, jimž nikdy na mysl nepřijde, že by si nelibost Boha zasloužiti mohli, a skutky jejichž zbožné všem příkladem budou, mnozí budou, již zosobněním samotného ohně nejdolejšího se stanou, když Věc Jeho nepřijmou; zatímco mezi služebníky nehodnými, jimž by nikdo žádnou zásluhu nepřičítal, jak velký počet bude těch, jimž se cti víry pravé dostane a jimž zřídlo štědrosti háv vážnosti propůjčí. Neb cožkoliv, což ve Víře Boží stvořeno, prostřednictvím moci Slova Jeho stvořeno jest. *VIII, 14*.

V projevu Apoštola Božího všichni Jej dychtivě očekávali, a přec jsi slyšel, jak s Ním v době příchodu Jeho zacházeli, skutečnosti navzdory, že kdyby Jej ve snech svých spatřili, jimi by se pyšnili.

Obdobně v projevu Bodu Bayánu lidé při zmínce Jména Jeho vstávali a vroucně a úpěnlivě o příchod Jeho dnem i nocí žadonili, a když o Něm snili, svými sny se chlubili, a přec nyní, když On Sebe vyjevil, svědectvím nejmocnějším oděn, které náboženství jejich vlastnímu za pravdu dává, a navzdory nesčetnému množství lidí, již příchod Jeho toužebně očekávají, oni pohodlně v domovech svých dlí po té, co veršům Jeho naslouchali; zatímco On v tomto okamžiku na hoře Mah-Kú uvězněn jest, osamocen a opuštěn.

---

3 Korán 29:50

Před sebou samými se dobře na pozoru mějte, ó lidé Bayánu, nechť skutky takové nevykonáte, které by způsobily, že byste za Něj dnem i nocí slzy ronili, že byste při zmínce Jména Jeho povstali, nicméně v tento Den naplnění – v den, kdy byste při Jménu Jeho nejenom povstati, leč cestu k Němu, Kdož ono Jméno zosobňuje, hledati měli – byste sami sebe před Ním do závojů zahalili. *VI, 15*.

V době projevu Toho, Kohož Bůh projeví, by každý v učení Bayánu dobře zběhlý býti měl, by žádný ze stoupenců k Bayánu navenek nelnul, a tak věrnosti své k Němu nepozbyl. Učiní-li tak někdo, rozsudek „v Boha nevěřící" nad ním vynesen bude.

Při svaté Podstatě Boží přísahám, kdyby se ve dnech Zjevení Jeho všichni v Bayánu v pomoci Tomu, Kohož Bůh projeví, spojili, na zemi by ni jediná duše, ba ni jediná věc stvořená nezůstala, jež by do Ráje vpuštěna nebyla. Před sebou samými se dobře na pozoru mějte, neb úhrnem náboženství Boha nic jiného není nežli Jemu pomoci, spíše než v době příchodu Jeho takové skutky konati, jež v Bayánu předepsány jsou. Pokud by však kdožkoliv, dříve než On Sebe projeví, tato nařízení překročil, i kdyby jen do míry tak malé jako zrnko ječmene, příkaz Jeho by porušil.

U Boha útočiště před čímžkoliv hledejte, což by vás od Lana Zjevení Jeho odvésti mohlo, a Provazu Jeho pevně se držte, neb kdožkoliv, kdož věrnosti Jeho oddané pevně se drží, spásy ve všech světech dosáhl a dosáhne.

„A toto je přízeň Boží, kterou On uštědřuje, komu chce, vždyť Bůh vládcem je přízně nesmírné."[4] *V, 5*.

SVOU práci pro Boha od počátku života svého až do konce jeho vykonáváte, leč ni jediný čin pro Něho není, Kdož Projevem Božím jest, k Němuž se všechny skutky dobré navracejí. Kdybyste způsobem takovýmto byli bývali jednali, nebyli byste tak trýznivě v Den vzkříšení trpěli.

Popatřete, jak skvělá Věc tato jest a jak lidé přesto v závojích zahaleni jsou. Při posvěcené Podstatě Boží přísahám, že každá pravá chvála a skutek Bohu předložený ničím jiným není nežli chválou a skutkem předloženým Tomu, Kohož Bůh projeví.

Sami sebe neklamte, že pro Boha cnostnými jste, když nejste. Neb kdybyste upřímně pro Boha práci svou vykonávali, pro Toho, Kohož Bůh projeví, byste ji dělali a Jméno Jeho velebili. Obyvatelé hory této, již zbaveni porozumění pravého jsou, bez ustání slova „Není Boha kromě Boha" pronášejí, leč jakého užitku z toho mají? Chvíli rozmýšlejte, ať od Něho, Kdož Pramenem zjevení jest, závojem odloučeni nejste. *VIII, 19*.

BŮH vždy a za všech okolností zcela nezávislý na tvorech Svých byl a jest. Přáním Jeho toužebným jest a vždy bude, by lidé všichni s naprostou láskou k Jeho zahradám Ráje dospěli a nikdo nikoho ni na chvíli nezarmoutil a všichni v Jeho kolébce ochrany a bezpečí dleli až do Dne vzkříšení, jenž pramen zjevení Toho, Kohož Bůh projeví, značí.

Pán vesmíru nikdy proroka žádného nepovznesl, ni Knihu neseslal, pokud smlouvu Svou s lidmi všemi neustavil, vzývaje je, by Zjevení příští a Knihu příští přijali; ježto proudy štědrosti Jeho bez přerušení a bez hranic jsou. *VI, 16*.

4 Korán 57:21

JAK obestřeni závojem jste, ó tvorové Moji,[5] … již, aniž byste na to právo měli, jste Ho na horu [Máh-Kú] poslali, jejíž ni jediný obyvatel zmínky hoden není... S Ním, to jest se Mnou, nikdo krom něj není, kdož jedním z Písmen živoucího Knihy Mé jest. V přítomnosti Jeho, to jest v Přítomnosti Mé, v noci ni jediná lampa zapálená není! A přec, na místech [uctívání], jež v různé míře k Němu ruce vzpínají, lampy nesčetné září! Vše, což na zemi jest, pro Něho stvořeno bylo, a všichni se z výsad Jeho těší, a přec před Ním tak zastřeni závojem jsou, že Mu i jen lampu odmítají!

V tomto Dni tudíž o tvorech Svých svědčím, neb svědectví kohožkoliv jiného nežli Mne nikdy nebylo a nikdy nebude v přítomnosti Mé zmínky hodno. Potvrzuji, že žádný Ráj úžasnější pro tvory Mé není nežli před tváří Mou státi a ve Slova Má svatá věřiti, kdežto žádný oheň pro ně prudší není a nebude, nežli býti před Projevem Mého vzneseného Já závojem zastřen a ve Slova Má nevěřiti.

Příti se můžete: „Jakže On za nás mluví?“ Cožpak jste si důkladně nepřečetli slova nemístná, jež jste v minulosti pronesli, jak svědčí text Knihy Mé, a stále ještě se nehanbíte? Nyní jste pravdu Knihy Mé nezvratně ustavenou viděli a dnes každý z vás víru svou ve Mne skrze onu Knihu vyznává. Daleko dne není, kdy si pohotově uvědomíte, že sláva vaše spočívá ve víře vaší ve verše tyto svaté. Avšak dnes, když víra v tuto Víru vám doopravdy prospívá, sami sebe jste od ní překážkou oddělili pro věci, jež pro vás nevýhodné jsou a újmu vám způsobí, ježto On, Kdož Projevem Mého Já jest, odolný vůči jakéžkoliv újmě jest a navždy bude a veškerá škoda, jež najevo kdy vyšla a vyjde, se posléze k vám navrátí. *II, 1*.

JAK nesmírný počet lidí, již se všemi vědami dobře obeznámeni jsou, leč jest to právě oddanost jejich Slovu Božímu svatému, což víru jejich určí, ježto výtěžkem všech věd nic jiného není než poznání nařízení božských a podřízení se libosti Jeho. *II, 1*.

ŽÁDNÁ stvořená věc nikdy ráje svého nedosáhne, pokud se v nejvyšší stanovené míře dokonalosti neobjeví. Kupříkladu krystal tento představuje ráj kamene, z jehož látky se skládá. Obdobně existují stupně rozličné ráje krystalu samotného.... Dokavad kamenem byl, byl bezcenným, ale pokud dosáhne znamenitosti rubínu - potenciálu, jenž skryt v něm jest - jakou cenu bude karát jeden míti? Obdobně nad všemi věcmi stvořenými uvažujte.

Nejvyšší postavení člověka však dosaženo jest vírou v Boha ve Zřízení každém a přijetím toho, což Jím zjeveno bylo, a nikoli učeností; ježto v národu každém mužové učení jsou, ve vědách rozličných zběhlí. Ni jměním ho dosáhnouti nelze, neb podobně zřejmé jest, že v národu každém mezi třídami různými lidé jsou, již bohatstvím oplývají. A podobně tomu tak jest s dalšími věcmi přechodnými.

Poznáním pravým tudíž jest poznání Boha, čímž nic jiného není nežli rozpoznání Projevu Jeho ve Zřízení každém. A ni jiného bohatství není vyjma chudoby ve všem vyjímajíc Boha a neposkvrněnosti čímžkoliv krom Něj – stav, jehož dosáhnouti lze pouze tehdy, když jest projeven vůči Němu, Kdož Rozbřeskem Zjevení Jeho jest. Což však neznamená, že by člověk Zjevením dřívějším chválu pěti neměl. To za okolností žádných přijatelné není, ježto člověku přísluší, by po dosažení devatenáctého roku věku díky vzdával za den početí svého jako embrya. Neb kdyby ono embryo nebylo existovalo, jak by do stavu svého současného dospěti mohl? Obdobně, kdyby náboženství kázané Adamem nebylo existovalo, Víra tato by stavu svého současného dosáhnouti nemohla. Tudíž nad vývojem Víry Boží až do konce, jenž konce žádného nemá, rozvažuj. *V, 4*.

---

[5] V *Promised Day Is Come* je odstavec začínající „Jak obestřeni závojem jste, ó tvorové Moji...“ Shoghi Effendi potvrzuje, že tato pasáž byla zjevena Bábem, mluvícím hlasem Boha.

OD vyhlášení Muḥammada již dvanáct set sedmdesát let uplynulo a rokem každým nesčetní lidé kol Domu Božího [Mekky] obcházejí. V závěrečných letech doby této On, Kdož Sám Zakladatelem Domu onoho jest, na pouť šel. Veliký Bože! Ohromné shromáždění poutníků z každé sekty tam bylo. Leč ni jediný Jej nerozpoznal, ač On každého jednoho z nich rozpoznal – duše v sevření těsném přikázání Jeho dřívějšího. Jediná osoba, jež Jej rozpoznala a pouť s Ním vykonala, jest ten, okolo něhož osm váḥidů[6] krouží, na něhož Bůh před Shromážděním na výsostech hrdý byl kvůli odpoutání jeho naprostému a pro oddanost jeho bezpodmínečnou Vůli Boží. Což neznamená, že se mu přízně zvláštní dostalo, nikoli, toť přízeň, již Bůh všem lidem udělil, leč oni dopustili, by od ní závojem odděleni byli. Výklad k súře Josefově během prvního roku Zjevení tohoto široce rozšířen byl. Nicméně když si lidé uvědomili, že spolustoupenci se neblíží, přijmouti jej váhali; a nikdy je ni nenapadlo, že samotný Qur'án, jemuž dnes duše nesčetné poslušny jsou, zjeven byl v samotném srdci světa arabského, a přec navenek po dobu nejméně sedmi let nikdo pravdu jeho neuznal s výjimkou Velitele věřících [Imáma 'Alího] – nechť na něm mír Boží spočívá – kdož v odpověď na důkazy nezvratné svědectvím Božím svrchovaným předložené pravdu rozeznal a zrak svůj na jiné neupřel. Tak v Den vzkříšení Bůh každého na porozumění jeho se otáže, a nikoli na to, zdali ve šlépějích druhých kráčel. Jak často člověk, jenž sluch svůj veršům svatým věnoval, v pokoře se skloní a Pravdu přijme, zatímco vůdce jeho tak neučiní. Každý jedinec tudíž odpovědnost svou vlastní nésti musí, spíše než by někdo jiný ji za něj nesl. V době objevení se Toho, Kohož Bůh projeví, nejvýznačnější z učenců a nejnehodnější z lidí mírou stejnou souzeni budou. Jak často nejbezvýznamnější z lidí pravdu uznali, zatímco nejučenější závoji zahaleni zůstali. Ve Zřízení každém tudíž řada duší do ohně vstoupí kvůli tomu, že ve šlépějích druhých kráčejí. *IV, 18*.

LEPŠÍ jest pro člověka pouze jediný verš Jeho si zapsati, nežli přepsati Bayán celý a knihy všechny, jež ve Zřízení Bayánu napsány byly. Neb vše stranou dáno bude vyjma Písem Jeho, kterážto až do Zjevení následujícího přetrvají. A pokud kdožkoliv s vírou pravou jen jediné písmeno Zjevení onoho zapíše, odměna jeho větší bude, než kdyby zapsal všechna nebeská Písma minulosti a vše, což během Zřízení předchozího napsáno bylo. Obdobně skrze jedno Zjevení za druhým ve vzestupu pokračuj, věda, že pokrok tvůj v Poznání Božím nikdy konce nedojde, stejně jako počátku žádného nemá. *VII, 13*.

Ó lidé Bayánu! Střezte se, neb v Den vzkříšení nikdo místo nenajde, kam uprchnouti by mohl. On náhle se rozeskví a rozsudek vynese, jak Jemu se zlíbí. Bude-li to přáním Jeho, ponížení povzneseni budou a vysoce postavení poníženi, tak jako to v Bayánu učinil, kéž byste jen porozuměti mohli. A nikdo kromě Něho tomuto roven není. Cožkoliv, což On nařídí, naplněno bude a nic nenaplněno nezůstane. *VII, 9*.

PONĚVADŽ lidé všichni ze stínu znamení Jeho Božskosti a Panstva pocházejí, sklon vždy mají stezkou velebnou a vznešenou se vydati. A poněvadž zraku bystrého zbaveni jsou, by Milovaného svého rozpoznali, povinnost svou projevovati vůči Němu poddajnost a pokoru neplní. Nicméně od počátku až do konce života svého v souladu se zákony v náboženství předešlém ustavenými Boha uctívají, oddaně Jej zbožňují, před Skutečností Jeho božskou se kloní a vůči Podstatě Jeho vznešené poddajnost prokazují. V hodině projevu Jeho všichni však zrak svůj směrem k vlastnímu já skloní a tudíž od Něho odloučeni jsou, poněvadž v představách svých planých Jej za sobě rovného považují. Ve skutečnosti se ona Bytost velebná slunci fyzickému podobá, verše Jeho jako paprsky jsou a všichni věřící,

[6] Toto je odkaz na Quddúse, „jehož perský Bayán velebil jako spolupoutníka, kolem něhož se otáčí zrcadla v počtu osmi váḥidů" (*God Passes By*, kapitola IV, odstavec začínající "The pillars of His infant Faith had…").

kdyby v Něj upřímně věřili, jako zrcadla, v nichž se ono slunce odráží. Světlo jejich tudíž odrazem pouhým jest. *VII, 15*.

Ó lidé Bayánu! Pokud v Toho, Kohož Bůh projeví, věříte, ku prospěchu svému vlastnímu věříte. On na lidech všech nezávislý vždy byl a navždy zůstane. Například, kdybyste nespočetná zrcadla před slunce umístili, všechna by slunce odrážela a obraz jeho vytvářela, kdežto slunce samo nezávislé jest na existenci zrcadel a sluncí, která ona reprodukují. Takovéto meze bytostí pomíjivých jsou ve vztahu jejich k projevům Bytosti věčné...

Ve dni tomto nejméně sedmdesát tisíc lidí každým rokem pouť do Domu Božího svatého vykoná, v souladu s nařízením Apoštola Božího; kdežto On, Kdož předpis tento stanovil, na sedm let v horách Mekky útočiště vyhledal. A to navzdory tomu, že Ten, Kdož přikázání toto uložil, mnohem větší nežli přikázání ono samo jest. Tudíž všichni lidé tito, již v době současné na pouť jdou, tak s porozuměním pravým nečiní, jinak by v tento Den návratu Jeho, který mocnějším jest nežli Zřízení Jeho předchozí, přikázání Jeho následovali. Leč zři nyní, což stalo se. Lidé, již víru v náboženství Jeho předchozí prohlašují, kteří se v době denní i v období nočním v uctívání ve Jménu Jeho sklánějí, příbytek v horách Mu přiřkli, ačkoli každý jediný z nich by dosažení toho, že Jej rozpozná, za poctu považoval. *VII, 15*.

DŮVOD, proč soukromí nařízeno bylo ve chvílích uctívání zbožného, jest tento, ať pozornost svou nejvyšší připomínce Boha věnovati můžeš, ať srdce tvé vždy Duchem Jeho oživeno jest a od Nejmilovanějšího tvého žádným závojem odloučeno není. Nechť jazyk tvůj falešně Boha nechválí, zatímco srdce tvé v souladu není se vznešeným Vrcholem slávy a Ústředním bodem rozmlouvání. Tudíž pokud snad ve Dni vzkříšení žiješ, zrcadlo srdce tvého směrem k Němu, Kdož Denicí pravdy jest, nastaveno bude; a sotvaže světlo Jeho vysvitne, zář jeho neprodleně v srdci tvém zrcadlena bude. Neb On Zdrojem dobra veškerého jest a k Němu všechny věci navracejí se. Leč pokud On se objeví, zatímco tys do sebe se v meditaci ponořil, toto ti užitku nepřinese, pokud Jméno Jeho nezmíníš slovy, jež On zjevil. Neb ve Zjevení nadcházejícím to On jest, Kdož Připomínkou Boha jest, kdežto uctívání, které ty nyní vzdáváš, Bodem Bayánu předepsáno bylo, zatímco On, Jenž ve Dni vzkříšení zářiti bude, jest Zjevením vnitřní skutečnosti v Bodu Bayánu pečlivě uchovávané – Zjevením mocnějším, nezměřitelně mocnějším než to, jež mu předcházelo. *IX, 4*.

PATŘÍ se, by služebník po modlitbě každé Boha poprosil, by Bůh milost a odpuštění rodičům jeho udělil. Načež volání Boha pozvednuto bude: „Vše, o což pro rodiče své žádáš, mnohotisíckrát ti vynahrazeno bude!“ Požehnán jest ten, kdož na rodiče své při rozmluvě s Bohem pamatuje. Vpravdě, neexistuje Boha krom Něho, Mocného, Draze milovaného. *VIII, 16*.

JELIKOŽ schránka tato fyzická trůnem chrámu vnitřního jest, cožkoliv, což jí stane se, i chrám onen pocítí. Ve skutečnosti tím, kdož z radosti potěchu má či bolestí sklíčen jest, vnitřní chrám těla jest, nikoli tělo samotné. Ježto tělo toto fyzické trůnem jest, na němž jest chrám vnitřní usazen, Bůh nařídil, že tělo co nejlépe uchováváno býti má, by nikdo nezažíval nic, což ošklivost vyvolává. Chrám vnitřní schránku svou fyzickou zří, kterážto trůnem jeho jest. Tudíž pokud tělu tomuto fyzickému úcta projevována jest, stejné jest to, jako kdyby chrámu vnitřnímu projevována byla. Opak obdobně pravdou jest.

Pročež nařízeno bylo, že s tělem mrtvým s poctou a úctou nejvyšší nakládáno býti má. *V, 12*.

POKUD byste v době, kdy se Ten, Kohož Bůh projeví, objeví, skutky pro Bod Bayánu vykonali, za skutky považovány budou, které pro jiného nežli Boha vykonány byly, ježto v onen Den Bodem Bayánu nikdo jiný není nežli Ten, Kohož Bůh projeví...

Jest to z důvodu tohoto, že na začátku Zřízení každého se obrovské množství lidí, již naivně si představují, že skutky jejich pro Boha jsou, netečnými a bezbožnými stane a oni si toto neuvědomí, krom těch, již příkazem Svým vede On.

Pro člověka jest lepší jednu duši vésti nežli vlastniti vše, což mezi východem a západem leží. Podobně jest vedení pro toho, kdož veden jest, lepší nežli věci všechny, jež na zemi existují, neb v důsledku vedení tohoto on po smrti své do Ráje vpuštěn bude, kdežto v důsledku věcí světa dole se mu po smrti jeho odměny zasloužilé dostane. Proto Bůh přeje si, by lidé všichni Slovy mocnými Toho, Kohož Bůh projeví, vedeni správně byli. Leč ti, již naduti jsou, se vésti nenechají. Dveře ku pravdě před nimi uzavřeny budou, před některými z důvodu učenosti jejich, před ostatními následkem slávy a moci jejich a před ještě dalšími kvůli příčinám, jež jen oni znají, z čehož nic v hodině smrti co platné nebude.

Dobře dbej, ať vám všem umožněno jest pod vedením Toho, Kdož Zdrojem Vedení božského jest, kroky své správně na onen Most vésti, který jest ostřejší nežli meč a tenčí nežli vlas, ať se snad věci, kterés od začátku života svého do konce jeho pro lásku Boží vykonal, najednou a aniž si to uvědomíš, ve skutky pro zrak Boží nepřijatelné nepromění. Bůh vpravdě toho, kohož se mu zlíbí, na cestu jistoty naprosté vede. *VII, 2*.

VŠICHNI příchod Jeho horlivě očekávají, a přec, ježto zrak jejich vnitřní směrem k Němu obrácen není, zármutek Jej postihnouti musí. V případě Apoštola Božího – nechť na Něm požehnání Boží spočívají – před zjevením Qur'ánu všichni zbožnost Jeho a šlechetné ctnosti Jeho dosvědčovali. Po zjevení Qur'ánu pak na Něj popatřete. Jaké pobuřující urážky proti Němu namířeny byly, až se pero vskutku hanbí je líčiti. Podobně na Bod Bayánu popatřete. Chování Jeho před vyhlášením poslání Jeho těm, kdož Jej znali, zřejmé jest. Nyní, po projevu Jeho, třebas že do nynějška nejméně pět set tisíc veršů na rozličná témata zjevil, popatřete, jaká nactiutrhání pronášena jsou, tak nemístná, že při pouhé zmínce o nich pero hanbou sklíčeno jest. Avšak kdyby lidé všichni na nařízení Boží dbali, žal žádný by na Strom onen nebeský nepadl. *VI, 11*.

SKUTKY Toho, Kohož Bůh projeví, podobny slunci jsou, zatímco činy lidí, za předpokladu, že tomu, což Boha těší, se podřídí, se hvězdám či měsíci podobají... Pokud tudíž následovníci Bayánu nařízení Toho, Kohož Bůh projeví, v době příchodu Jeho dodržovati budou a sebe a činy své za hvězdy světlu slunce vystavené považovati budou, pak ovoce bytí svého sklidili; jinak se na ně titul „hvězdy" vztahovati nebude. To spíše na ty se vztahovati bude, již v Něj upřímně věří, na ty, již v čas denní v bezvýznamnost blednou a v době noční světlem se rozzáří.

Takové vskutku ovoce zásady této jest, kdyby ji byl každý v Den vzkříšení dodržoval. Toť podstata veškeré učenosti a veškerých skutků ctnostných, kdyby ji byl jen někdo dosáhl. Kdyby národy světa zrak svůj na zásadu tuto upřely, žádný Zmocněnec Zjevení božského by je nikdy na počátku Zřízení žádného za věci nicotné nebýval považoval. Nicméně pravdou jest, že v době noční každý světlo vnímá, jež on sám dle schopností svých vydává, nevšímaje si, že na přelomu dne světlo toto pohasne a před nádherou slunce oslnivou v nicotu naprostou zeslábne.

Světlem lidí světa poznání a promluva jsou; zatímco nádherou, již skutky slavné Toho, Kohož Bůh projeví, vydávají, Slova Jeho jsou, mocí jejichž On svět bytí celičký svinuje, pravomoci Své vlastní jej tím, že k Sobě jej vztahuje, podřizuje a pak jako Hlásná trouba Boží, Zdroj světla Jeho božského – povznesen a chválen budiž On –, prohlašuje: „Vpravdě, vpravdě, Já Bůh jsem, žádného Boha nežli Mne není; po

pravdě, všichni krom Mne tvory Mými jsou. Rci, ó tvorové Moji! Pouze Mne byste se tudíž báti měli." *VIII, 1*.

VĚZ, že v Bayánu očista považována jest za způsob nejpřijatelnější, jak blízkosti Boha dosáhnouti, a za nejzáslužnější ze všech činů. Očisti tedy ucho své, bys zmínku žádnou nežli o Bohu neslyšel, a oko své, by na nic jiného vyjímajíc Boha nepatřilo, a vědomí své, by si ničeho jiného krom Boha nevšímalo, a jazyk svůj, by nic vyjma Boha nevelebil, a ruku svou, by nic jiného nežli slova Boží nepsala, a vědění své, by nic mimo Boha neobsahovalo, a srdce své, by přání žádné krom Boha nemělo, a podobně skutky a snahy své veškeré očisti, by o tebe v ráji lásky čisté pečováno býti mohlo a bys snad přítomnosti Toho, Kohož Bůh projeví, dosáhnouti mohl, čistotou ozdoben, jíž si On velmi cení, a bys snad nikým, kdož od Něho se odvrátil a příznivec Jeho není, poskvrněn nebyl. Takto čistotu, jež ti prospěje, projevíš.

Věz, že ucho každé, jež s vírou pravou Slovům Jeho naslouchá, proti ohni odolné bude. Takto věřící, prostřednictvím toho, že Jej rozpozná, docení povahu nadsmyslovou Slov Jeho nebeských, z hloubi srdce svého si Jej ze všech ostatních vyvolí a náklonnost svou těm, kdož v Něj nevěří, věnovati odmítne. Vše, což člověk v životě příštím získá, pouze ovocem víry této jest. Vskutku, člověk, jehož zrak na Slova Jeho s vírou pravou hledí, si Ráj právem zaslouží; a ten, jehož vědomí Slova Jeho s vírou pravou dosvědčuje, v Ráji přebývati bude a přítomnosti Boží dosáhne; a ten, jehož jazyk Slova Jeho s vírou pravou pronáší, příbytek svůj v Ráji míti bude, v kterémžto extází uchvácen bude ve chvále a velebení Boha, Vždy stálého, Jehož zjevení slávy nikdy nekončí a oživující duch Jehož svatosti nikdy neustane. Každá ruka, jež Slova Jeho s vírou pravou zapisuje, Bohem naplněna bude, ve světě tomto i příštím, věcmi, jež velmi ceněné jsou; a každá hruď, jež Slova Jeho si do paměti uloží, je-li to hruď věřícího, z vůle Boží láskou Jeho naplněna bude; a každé srdce, jež lásku ke Slovům Jeho uchovává a znamení víry pravé při zmínění Jména Jeho v sobě projevuje a příkladem slov „srdce jejich při zmínce o Bohu úžasem rozechvěna jsou"[7] jest, srdce ono se objektem pohledů letmých přízně božské stane a v Den vzkříšení Bohem velice chváleno bude. IX, 10.

POKUD by v době příchodu Toho, Kohož Bůh projeví, všichni obyvatelé země o věci nějaké jinak svědčili, nežli On svědčí, svědectví Jeho by jako slunce bylo, zatímco to jejich jako obraz falešný v zrcadle, jež ke slunci obráceno není, vytvořený. Neb kdyby tomu jinak bývalo bylo, svědectví jejich by obrazem přesným svědectví Jeho bývalo bylo.

Při posvátné Podstatě Boží přísahám, že pouhý jeden řádek slov Jím pronesených úžasnější jest nežli slova všech těch, kdož na zemi přebývají. Ach ne, o odpuštění prosím, že srovnání toto činím. Jak by se odrazy slunce v zrcadle s úžasnými paprsky slunce v nebi viditelném srovnávati mohly? Postavení toho prvního nicotou jest, zatímco postavení toho druhého, při spravedlivosti Boží – blahoslaveno a velebeno Jméno Jeho – postavením Skutečnosti věcí jest...

Pokud ve Dni projevu Jeho by král nějaký zmínku o své svrchovanosti učinil, bylo by to, jako kdyby zrcadlo slunce vyzvalo, řka: „Světlo ve mně jest." Obdobné by bylo, kdyby člověk učený ve Dni Jeho nárok vznášel, že zmocněncem znalosti jest, nebo kdyby ten, kdož bohatství vlastní, svou zámožnost na odiv dával, nebo kdyby člověk, jenž moc v rukou třímá, pravomoc svou vlastní prosazoval, nebo kdyby ten, kdož majestátností obdařen jest, slávou svou blýskal se. Nikoli, lidé takoví by se objektem posměchu druhů svých stali; a jak by souzeni byli Jím, Kdož Sluncem Pravdy jest! *III, 12*.

---

[7] Korán 8:2

DOVOLENO není otázky Tomu, Kohož Bůh projeví, klásti, vyjma těch, jež Mu přísluší. Neboť postavení Jeho postavením Podstaty Zjevení božského jest... Ať na světě jakýžkoliv důkaz štědrosti viděn jest, pouhým obrazem štědrosti Jeho jest; a věc každá za existenci svou Bytí Jeho vděčí... Bayán od počátku do konce jest studnicí všech přívlastků Jeho a pokladnicí ohně Jeho i světla Jeho. Přeje-li si někdo otázky položiti, učiniti tak může pouze formou písemnou, by porozumění obsáhlé z odpovědi Jeho písemné získati mohl a by tato jako znamení od Milovaného Jeho sloužiti mohla. Leč nechť se nikdo na nic netáže, což nevhodným pro postavení Jeho vznešené by se ukázalo. Kupříkladu kdyby se někdo obchodníka s rubíny na cenu slámy dotazoval, jak neznalým by byl a jak nepřijatelným. Podobně nepřijatelné by otázky byly lidí ve světě nejvýše postavených v přítomnosti Jeho, krom slov takových, jež by On Sám o Sobě Samém ve Dni projevu Svého vyřkl.

Dojem mám, že vidím ty, již chápáním svým vlastním pošetilým pobízeni by Mu psali a otázky Mu kladli ohledně toho, což v Bayánu již zjeveno bylo, a On by jim odpověděl slovy, jež Jeho vlastní nejsou, nýbrž božsky vnuknutá, řka: „Vpravdě, vpravdě, Já Bůh jsem, krom Mne Boha není. Já všechny věci stvořené k bytí přivedl jsem, Posly božské v minulosti vyzdvihl a Knihy Jim seslal. Dbejte, byste jiného neuctívali nežli Boha, Toho, Kdož Pánem Mým i Pánem vaším jest. Toť věru pravda nepochybná. Mně ovšem jedno to jest; pokud ve Mne uvěříte, dobře o duše své pečovati budete, a pokud ve Mne neuvěříte, ni v to, což Bůh Mně zjevil, dopustíte, že závojem odloučeni budete. Neb vpravdě Já na vás doposud nezávislým byl a nezávislým i nadále zůstanu. Pročež vám přísluší, ó tvorové Boží, byste sobě samým pomohli a Veršům Mnou zjeveným uvěřili...“ *III, 13*.

BAYÁN neomylnou rovnováhu Boží až do Dne vzkříšení, což jest Den Toho, Kohož Bůh projeví, stanovovati bude. Ten, kdož ve shodě s tím jedná, což v něm zjeveno jest, v Ráji přebývati bude, ve stínu utvrzení Jeho, a mezi nejúžasnější Písmena v přítomnosti Boží počítán bude; zatímco ten, kdož od něj odchýlí se, i kdyby jen o vousek zrnka ječmene, ohni odevzdán a ve stínu popírání shromážděn bude. Pravda tato taktéž v Qur'ánu odhalena byla, kde v případech četných Bůh stanovil, že pokud někdo úsudek v rozporu s mezemi Jím danými učiní, za nevěřícího pokládán bude...

V těchto dnech jak málo jen těch jest, kdož mírou v Qur'ánu stanovenou řídí se. Ale kdež, nikde k nalezení nejsou, krom těch, jež Bůh tak si přál. Kdyby však osoba taková existovala, skutky její ctnostné by jí k ničemu nebyly, pokud by se jí míru v Bayánu zjevenou dodržovati nepodařilo; tak jako skutky pobožné mnichů křesťanských jim ku prospěchu nebyly, jelikož v době projevu Apoštola Božího – nechť na Něm požehnání Boží spočívají – se s mírou v Evangeliu vyloženou spokojili.

Byla-li by božská míra v Qur'ánu stanovená věrně dodržována, nepříznivá mínění proti Němu, Kdož Stromem Pravdy božské jest, by vyslovena bývala nebyla. Jak zjeveno bylo: „... div se nebesa kvůli tomu neroztrhla, země se div nerozpoltila a hory se málem na prach rozpadly, ...“[8] A přec, oč tvrdší než hory tyto srdce jejich býti musí, by nepohnuta zůstala! Vskutku, žádný ráj v očích Boha slavnější není nežli dosažení libosti Jeho. *II, 6*.

JEDEN pravý Bůh ke slunci přirovnán býti může a věřící k zrcadlu. Jakmile zrcadlo před slunce umístěno jest, světlo jeho odráží. Nevěřící ke kameni připodobněn býti může. Nezáleží na tom, jak dlouho svitu slunečnímu vystaven jest, slunce odrážeti nemůže. Ten první tudíž život svůj v oběť položí, zatímco vše, čehož se ten druhý dopustí, proti Bohu jest. Vskutku, jestliže Bůh si přeje, On mocným jest kámen v zrcadlo přeměniti, leč onen člověk sám se stavem svým smířen zůstává. Kdyby si přál krystalem se státi, Bůh by způsobil, by si tvar krystalu osvojil. Neb v onen Den jakážkoliv příčina, jež věřícího pohne

[8] Korán 19:92

k tomu v Něj uvěřiti, i nevěřícímu k dispozici bude. Když však ten druhý strpí, by závoji zahalen byl, táž příčina jej jako závoj odloučí. Takto, jak již dnes zřejmé jest, ti, již tváře své k Bohu, Pravému, obrátili, v Něj kvůli Bayánu uvěřili; zatímco ti, již závoji zahaleni jsou, kvůli němu o toto připraveni jsou. *VI, 4*.

PŘI Podstatě Boží nejsvětější – povznesen a veleben budiž On – přísahám, že v Den příchodu Toho, Kohož Bůh projeví, tisíceré pročtení Bayánu se rovnati nemůže přečtení verše jediného, který Ten, Kohož Bůh projeví, zjeví.

Chvíli rozvažuj a povšimni si, že vše v islámu svůj krajní a konečný začátek v Knize Boží má. Obdobně zvaž Den Zjevení Toho, Kohož Bůh projeví, v sevření Jehož zdroj důkazů leží, a nedopusť, by chybné úvahy tě od Něj odloučily, neb On nad ně nesmírně povznesen jest, ježto důkaz každičký z Knihy Boží pochází, kterážto sama o sobě svědectvím nejvyšším jest, jelikož lidé všichni bezmocní jsou jí podobnou vytvořiti. Kdyby se myriády lidí učených, v logice, ve vědě mluvnické, v právu, ve vědě právní a vědách podobných zběhlých, od Knihy Boží odvrátili, stejně by za nevěřící prohlášeni byli. Tudíž ovoce se ve svědectví nejvyšším nachází, nikoli ve věcech z něho odvozených. A jistojistě věz, že záměrem písmene každého v Bayánu zjeveného jest podřízení Tomu, Kohož Bůh projeví, vyvolati, neboť On Tím jest, Kdož Bayán před projevem Svým vlastním zjevil. *V, 8*.

VE Zjevení tomto Pán vesmíru ráčil promluvy Své mocné a znamení Svá oslnivá Bodu Bayánu uděliti a pro veškeré stvořené věci je jako Svědectví Své nesrovnatelné stanovil. Kdyby lidé všichni, již na zemi dlí, spolu se shromáždili, ni verš jediný podobný veršům, jimž Bůh z úst bodu Bayánu tryskati nechal, vytvořiti by schopni nebyli. Věru, kdyby se jakýžkoliv tvor živý zastavil a meditoval, nepochybně by si uvědomil, že verše tyto dílem člověka nejsou, nýbrž připsány pouze Bohu jsou, Jedinému, Jedinečnému, Jenž je prouditi nechá z úst kohožkoliv, kohož si přeje, a nikdy je nezjevil ni nezjeví, pouze prostřednictvím Ústředního bodu Prvotní vůle Boží. On tím jest, skrze zřízení Jehož Poslové božští povzneseni jsou a Knihy nebeské dolů seslány. Kdyby bytosti lidské tento skutek vykonati schopny byly, zcela jistě by někdo alespoň verš jediný napsal během období dvanácti set sedmdesáti let, jež od zjevení Qur'ánu do zjevení Bayánu uplynulo. Lidé všichni neschopnými se však ukázali a učiniti tak zcela selhali, třebaže mocí svou plamen Slova Božího uhasiti se úporně snažili. *II, 1*.

ZŘÍŠ, jak obrovský počet jest lidí těch, již každým rokem do Mekky na pouť jdou a kol ní obcházejí, zatímco On, skrze moc Jehož se Slovo Ka'bah [svatostánek v Mekce] předmětem uctívání stalo, v horách těchto opuštěn jest. On nikým jiným není nežli Samotným Apoštolem Božím, ježto Zjevení Boží ke slunci přirovnáno býti může. Bez ohledu na východy jeho nesčetné, slunce pouze jedno jest a na něm život věcí veškerých závisí. Jasné a zřejmé jest, že předmětem všech Zřízení přechozích bylo cestu pro příchod Muḥammada, Apoštola Božího, vydláždit. Tato, včetně zřízení islámského, tak, jak po sobě šla, za cíl svůj Zjevení prohlášené Qá'imem měla. Podobně záměr, jenž tvoří základ Zjevení tohoto i těch, jež mu předcházela, byl a jest příchod Víry Toho, Kohož Bůh projeví, ohlásit. A Víra tato – Víra Toho, Kohož Bůh projeví, zase spolu se všemi Zjeveními, která před ní byla, za účel svůj má Projev, Jenž předurčen jest po ní nastoupiti. A tato posledně zmíněná, neméně než Zjevení všechna jí předcházející, cestu připraví pro Zjevení, jež teprve následovati bude. Proces východu a západu Slunce pravdy tak do nekonečna pokračovati bude – proces, jenž počátku žádného nemá, ni konce žádného míti nebude.

Dobře tomu jest, kdož ve Zřízení každém Záměr Boží pro Zřízení dané rozpozná a o něj se nepřipraví tím, že zrak svůj k věcem minulosti obrátí. *IV, 12*.

PODSTATOU kapitoly této jest toto: Dnem vzkříšení míněn jest Den, kdy Strom Skutečnosti božské objeví se, leč nezdá se, že by nějaký ze stoupenců Shí'ih islámu významu Dne vzkříšení porozuměl; spíše si věc, jež u Boha skutečná není, smyšleně představoval. Dle mínění Boha a dle obyčeje těch, kdož do mystérií božských zasvěceni jsou, to, což Dnem vzkříšení zamýšleno jest, toto jest, že od doby příchodu Toho, Kdož Stromem Skutečnosti božské jest, v jakémžkoliv období a pod jakýmžkoliv jménem, až do okamžiku zmizení Jeho, Den vzkříšení jest.

Kupříkladu od počátku mise Ježíšovy – nechť na Něm mír spočívá – až do dne nanebevstoupení Jeho Vzkříšení Mojžíše bylo. Neb během onoho období Zjevení Boží zářilo skrze příchod oné Skutečnosti božské, Jež Slovem Svým všechny, kdož v Mojžíše věřili, odměnila, a Slovem Svým všechny, kdož v Něj nevěřili, potrestala; ježto Svědectvím Božím pro onen Den bylo to, což v Evangeliu slavnostně prohlásil. A od počátku Zjevení Apoštola Božího – nechť na Něm požehnání Boží spočívají – až do dne nanebevstoupení Jeho Vzkříšení Ježíše bylo - nechť na Něm mír spočívá –, během něhož Strom Skutečnosti božské v osobě Muḥammada objevil se, Jenž Slovem Svým všechny, kdož v Ježíše věřili, odměnil, a Slovem Svým všechny, kdož v Něj nevěřili, potrestal. A od okamžiku, kdy Strom Bayánu objevil se, až do doby, kdy zmizí, Vzkříšení Apoštola Božího jest, jak v Qur'ánu jest božsky předpovězeno; jehož začátek byl, když dvě hodiny a jedenáct minut uplynulo od večera pátého dne měsíce Jamádíyu'l-Avval roku 1260 po hidžře[9], což rok jest 1270 po Vyhlášení mise Muḥammadovy. Toto začátek Dne vzkříšení Qur'ánu byl a až do zmizení Stromu Skutečnosti božské Vzkříšení Qur'ánu jest. Stádium dokonalosti všeho dosaženo jest, když vzkříšení jeho nastane. Dokonalost náboženství islámu na začátku Zjevení tohoto dovršena byla a od východu Zjevení tohoto až do jeho západu ovoce Stromu islámu, ať jakéžkoliv jest, se zřejmým stane. Vzkříšení Bayánu v době příchodu Toho, Kohož Bůh projeví, nastane. Neb dnes Bayán ve stádiu semínka jest; na začátku projevu Toho, Kohož Bůh projeví, se dokonalost jeho definitivní zjevnou stane. On projeven jest, by ovoce ze stromů, jež zasadil, skliditi mohl; zrovna tak jako Zjevení Qá'ima [Toho, Jenž povstává], potomka Muḥammadova – nechť na Něm požehnání Boží spočívají – přesně stejné jest jako Zjevení Samotného Apoštola Božího [Muḥammada]. On kvůli jinému nepřichází, než by ovoce islámu z veršů qur'ánských, jež On [Muḥammad] do srdcí lidí zasel, sklízel. Ovoce islámu sklizeno býti nemůže, toliko skrze oddanost Jemu [Qá'imovi] a vírou v Něho. V době současné však pouze důsledky nepříznivé vyplynuly; neboť třebaže se v samém srdci islámu objevil, a všichni lidé to z titulu vztahu svého k Němu [Qá'imovi] přiznávají, přec Jej nespravedlivě na horu Máh-Kú poslali, vzdor tomu, že v Qur'ánu příchod Dne vzkříšení všem Bohem přislíben byl. Neb v Den onen lidé všichni před Boha předvedeni budou a přítomnosti Jeho dosáhnou; což znamená, že před Ním, Kdož Stromem Skutečnosti božské jest, stanou a přítomnosti Jeho dosáhnou; ježto možné není před Podstatou Boží nejsvětější stanouti, ni myslitelné není znovushledání s Ním hledati. To, což přípustné jest ohledně stanutí před Ním a setkání s Ním, dosažení Stromu prvotního jest. *II, 7*.

DŮKAZ Bohem předložený nikdy s důkazy kýmžkoliv z národů a příbuzenstev země předvedenými srovnáván býti nemůže a beze stínu pochyb důkaz žádný Bohem předložen není, toliko skrze Toho, Kdož Svědectvím Jeho nejvyšším jmenován jest. Důkaz veršů zjevených navíc sám o sobě nezvratně naprostou neschopnost všech věcí stvořených na zemi dokazuje, neb toť důkaz, jenž od Boha pochází a až do Dne vzkříšení přetrvá.

A kdyby se někdo nad objevením se Stromu tohoto zamyslil, bezpochyby by vznešenost Věci Boží dosvědčil. Neb pokud někdo, z života jehož dvacet čtyři let pouhých uplynulo a kdož oněch věd, v nichž všichni vzděláni jsou, prost jest, nyní verše způsobem takovýmto bez přemýšlení či zaváhání pronáší,

9 22. května 1844

během pěti hodin tisíc veršů modliteb napíše, aniž by si pero jeho odpočinulo, a komentáře a učená pojednání na taková témata vznešená skládá, jako jest pravé porozumění Bohu a jednosti Bytí Jeho, způsobem, jenž schopnost chápání doktorů a filosofů přesahuje, jak oni sami doznávají, pak pochyb žádných není, že toto vše, což projeveno bylo, božsky vnuknuto jest. Bez ohledu na studium jejich celoživotní pilné, jaké to úsilí duchovní tito vynakládali, když verš jediný v arabštině psali! A přec po všem úsilí tomto výsledkem slova pouhá jsou, zmínky nehodná. Všechny věci tyto důkazem pro lidi jsou; neboť náboženství Boha příliš mocné a slavné jest, by jej někdo pochopiti mohl způsobem jiným nežli skrze něj samotné; spíše jím vše ostatní pochopeno jest. *II, 1.*

CHVÁLA budiž Bohu, že nám v Den vzkříšení vědomost o Tom, Kohož Bůh projeví, získati umožnil, bychom užitek z ovoce bytí svého míti mohli a o dosažení přítomnosti Boží se nepřipravili. Neb vskutku toto záměrem stvoření našeho jest a jediným účelem každého skutku ctnostného, jejž snad vykonáme. Taková štědrost jest, již Bůh nám udělil; vpravdě, On Přeštědrý, Milostivý jest. Věz, že pokud vírou neochvějnou věřiti budeš, v konání svém uspěješ. Avšak, ježto stavu víry neochvějné kvůli pletoucím se závojům tužeb svých sobeckých dosáhnouti nemůžeš, tudíž v ohni otáleti budeš, aniž by sis to uvědomil. V Den projevu Jeho, ledaže upřímně bys v Něj věřil, nic tě před ohněm zachrániti nemůže, byť skutky všechny ctnostné bys vykonal. Pokud Pravdu přijmeš, vše dobré a patřičné pro tebe v Knize Boží napsáno bude a z důvodu tohoto v Ráji nejvyšším až do Vzkříšení následujícího plesati budeš.

S pozorností přiměřenou rozvažuj, neb cesta tato těsná jest, i když prostornější jest nežli nebesa a země a vše, což mezi nimi leží. Například kdyby všichni ti, kdož naplnění slibu Ježíšova očekávali, o projevu Muḥammada, Apoštola Božího, bývali ujištěni byli, ni jeden by k výrokům Ježíšovým netečným býval nebyl. Podobně tak, kdyby všichni ve Zjevení Bodu Bayánu ujištěni byli, že toto týž Přislíbený Mihdí [Ten, Kdož veden jest] jest, Jehož Apoštol Boží předpověděl, ni jediný z věřících v Qur'án by se od výroků Apoštola Božího neodvrátil. Podobně tak ve Zjevení Toho, Kohož Bůh projeví, věc touž zřete; neb kdyby všichni ujištěni byli, že On týmž „Tím, Kohož Bůh projeví," jest, Kohož Bod Bayánu předpověděl, ni jeden by se neodvrátil. *IX, 3.*

VE jménu Boha, Nejvznešenějšího, Nejsvětějšího. Posvátnému a slavnému dvoru Pána svrchovaného, Jenž v mystériu Podstaty Své vlastní božské od věčnosti dlí a po věčnost nadále dlíti bude, Jenž ve věčnosti Své nesrovnatelné od nepaměti přebývá a navěky nadále přebývati bude, povznesen nad dosah a obzor všech bytostí stvořených, chvála a sláva veškerá náleží. Znamením Zjevení Jeho nesrovnatelného, tak jak Jím utvořeno a do skutečnosti všech bytostí otisknuto bylo, nic jiného není nežli bezmocnost jejich Jej poznati. Světlo, jímž věci všechny zalil a zalévá, ničím jiným není nežli září Já Jeho vlastního. On Sám po všechen čas nad jakéžkoliv spojení s tvory Svými povýšen jest. On stvoření veškeré způsobem takovým utvořil, že by bytosti všechny, schopnostmi svými vrozenými, před Bohem v Den vzkříšení dosvědčiti mohly, že On druha žádného, ni Sobě rovného nemá a od jakéhožkoliv podobenství, podobnosti či srovnání oproštěn jest. On ve slávě transcendentní bytí Svého božského jediným a nesrovnatelným vždy byl, jest a navždy bude a v ušlechtilosti Panstva Svého svrchovaného nepopsatelně mocným vždy jest. Nikdo nikdy schopen nebyl náležitě Jej rozpoznati, ni člověk žádný nikdy neuspěje Jemu porozuměti tak, jak opravdu vhodné a patřičné jest, neboť jakážkoliv skutečnost, na niž se termín „bytí" použíti dá, svrchovanou Vůlí Všemohoucího stvořena byla, Jenž ji září Já Svého vlastního zalil, která z postavení Jeho nejmajestátnějšího vyzařuje. On navíc dovnitř skutečností všech věcí stvořených emblém rozpoznání Svého vložil, by jistojistě každý věděti mohl, že On Počátkem i Koncem jest, Projeveným i Skrytým, Tvůrcem i Udržovatelem, Všemohoucím a

Vševědoucím, Tím, Kdož věci všechny slyší a vnímá, Tím, Kdož v moci Své neporazitelným jest a v totožnosti Své vlastní jako svrchovaný stojí, Tím, Kdož oživuje i zemříti dá, Všemocným, Nepřístupným, Nejvznešenějším, Nejvyšším. Každé zjevení Podstaty Jeho božské znamením jest ušlechtilosti slávy Jeho, vznešenosti posvátnosti Jeho, nepřístupných výšin Jednosti Jeho a velebením majestátu a moci Jeho. Počátek Jeho počátku žádného nemá krom prvosti Jeho vlastní a konec Jeho konce žádného nezná vyjma poslednosti Jeho vlastní. *I, 1*.

ZJEVENÍ Skutečnosti božské s utajením jejím totožné věčně bylo a jest a utajení její zas totožné se zjevením jejím. „Zjevením Božím" myšlen jest Strom Pravdy božské, který nikoho jiného nežli Jeho neoznačuje, a jest to právě tento Strom božský, jenž Posly pozvedával, pozvedává a pozvedávati bude a Písma zjevoval, zjevuje a vždy zjevovati bude. Od věčnosti po věčnost tento Strom Pravdy božské sloužil a vždy sloužiti bude jako trůn zjevení a utajení Boha mezi stvořeními Jeho a ve věku každém projeven jest skrze kohožkoliv, kdož Jemu se zlíbí.

V době zjevení Qur'ánu On sílu Svou nesrovnatelnou prostřednictvím příchodu Muḥammada potvrdil a u příležitosti zjevení Bayánu moc svou svrchovanou prostřednictvím objevení se Bodu Bayánu projevil, a až Ten, Kohož Bůh projeví, zazáří, skrze Něj pravdu Víry Své uhájí, jak se Mu zlíbí, čímžkoliv se Mu zlíbí a pro cožkoliv se Mu zlíbí. On s věcmi všemi jest, leč s Ním nic není. On uvnitř věci žádné, ni nad ní, ni vedle ní není. Jakážkoliv zmínka o tom, že On na trůně usazen jest, znamená, že Zmocněnec Zjevení Jeho na stolci všepřesahující pravomoci usazen jest…

On věčně existoval a navěky nadále existovati bude. On pro lidi všechny nevyzpytatelným byl, jest a vždy bude, ježto všichni krom Něj skrze moc příkazu Jeho stvořeni vždy byli a vždy budou. On povznesen nad zmínku či chválu veškerou jest a posvěcen nad každé slovo pochvaly či srovnání každé. Žádná věc stvořená Jej nepochopí, zatímco On vpravdě věci všechny chápe. A když řečeno jest: „žádná věc stvořená Jej nepochopí", toto vztahuje se na Zrcadlo Zjevení Jeho, tedy na Toho, Kohož Bůh projeví. Vskutku, příliš vznešený a povznesený On jest, by se o Něm kdožkoliv nepřímo zmiňovati mohl. *II, 8*.

Poznámka překladatele

Výňatky z perského Bayánu byly do češtiny převedeny vznešeným jazykem, který Výbor pro koordinaci překladů Národní duchovní rady Bahá'í České republiky vytvořil pro překládání spisů dvou Projevů Bahá'í víry, Bába a Bahá'u'lláha, aby co nejlépe naplnil vedení Strážce a Světového domu spravedlnosti:

„Uvědomujeme si, že překlad je velmi obtížný úkol a že ať je sebelepší, vždy se najdou různé názory ohledně přesnosti i stylu. Avšak při překládání Bahá'í svatých písem je důležité si pamatovat, že styl originálu je vznešený a tento aspekt by se neměl při překladu do jiných jazyků ztratit. Můžeme si povšimnout, například, že když milovaný Strážce pracoval na překladech do angličtiny, používal styl, který je velmi vzdálen stylu používaného moderní angličtinou, ale obdivuhodně vyhovuje bohatosti a metaforám originálu."

(Z dopisu z 12. srpna 1973 napsaného Světovým domem spravedlnosti Národní duchovní radě Bahá'í Finska)

„Všimli jsme si tendence v několika zemích pokoušet se překládat Bahá'í literaturu do současného, jednoduchého, každodenního jazyka dané země. Takto by se ovšem nemělo primárně uvažovat. Mnoho z desek Bahá'u'lláha a Abdu'l-Baháa jsou v původní perštině a arabštině ve vznešeném a velmi poetickém jazyce a vidíte, například, že když milovaný Strážce překládal Bahá'u'lláhova písma do angličtiny, tak nepoužíval současnou mluvenou angličtinu, ale vytvořil velmi poetický a krásný styl, ve kterém používal řadu archaických výrazů, jež připomínají překlady bible."

(Z dopisu z 7. října 1973 napsaného Světovým domem spravedlnosti jedné národní duchovní radě, Lights of Guidance č. 370)

Pro citáty z *Koránu* byl použit velmi zdařilý překlad Ivana Hrbka (Odeon, Praha 1991).